

som skal finde Sted, inden Toldloven træder i Kraft. Dersom dette Forslag ikke blev til Lov, og dersom man tænkte sig, at alt blev, som det er, vilde der, naar Toldloven træder i Kraft den 1. Januar, foregaa en Formindskelse i Ølskatten, der vil svare til omtrent $\frac{1}{36}$ Øre pr. Halvflaske Øl. Men der er sikkert ingen, der venter, at Øllet derfor vil blive billigere for Forbrugerne. Dersom dette Forslag vedtages, vil der indtræde en Forskel til den anden Side, idet der vil blive en Forhøjelse, vel at mærke udover det nuværende, med et Beløb, der ogsaa svarer til $\frac{1}{36}$ Øre pr. Halvflaske. Forskellen er, for at tage begge Yderpunkter, $\frac{1}{18}$ Øre pr. Halvflaske, saaledes som det ogsaa blev oplyst ved første Behandling her i Salen. Men, som sagt, der er ingen, der venter, at en Formindskelse med $\frac{1}{36}$ Øre vil formindske Ølprisen, eller at en Forhøjelse med $\frac{1}{36}$ Øre vil forhøje den. Ingen har tænkt paa noget saadant. Hovedsagen er, at naar man foretager en saadan Afrunding, maa man indrette sig praktisk og følge gammel Praksis og ikke give sig til her at lave noget nyt, som — det tillader jeg mig at sige — er ukendt i dansk Lovgivning. Vi kende intet Eksempel paa noget lignende som det, Flertallet her foreslaar. Jeg skal oplyse det med nogle Eksempler. I Fjor skulde vi have Brændevinsafgiften forandret af Hensyn til, at vi gik fra Potter til Liter. Brændevinsafgiften er, som det høje Ting ved, 18 Øre pr. Pot. Den blev forhøjet til 19 Øre pr. Liter, fordi 18 Øre pr. Pot svarer nøjagtig til 18,631 Øre pr. Liter. Man kunde jo, naar man vilde bruge 2 Decimaler, sige 18,65 Øre pr. Liter ved, som vi pleje, at afrunde de 3 til 5. Men man sagde ikke 18,65 Øre pr. Liter, uagtet det var lige saa bekvemt at regne med 18,65 som med 6,85, og der var ikke et Menneske, der havde nogen Indvending at gøre mod, at man forhøjede Beløbet til 19 Øre, skønt denne Afrunding var højere og mere ugunstig for Brændevinsbrænderne, end den Afrunding, der foreslaas i Aar, er for Bryggerne. I Aar gør man omtrent det samme, som man gjorde i Fjor, kun med den Forskel, at Forholdet bliver noget gunstigere for Bryggerne, end det i Fjor var for Brændevinsbrænderne. Man forhøjer 6,85 til 7, og dersom ærede Medlemmer ville sammenligne det, vi gjorde i Fjor, med det, her foreslaas, vilde de finde, at en Forhøjelse fra 18,631 til 19 svarer omtrent nøjagtig til en Forhøjelse fra 6,85 til 6,99, altsaa paa 1 Øre nær de 7 Kr.; det dæk-

ker altsaa saa nogenlunde hinanden. Men naar vi saa tage Hensyn til et andet Forhold, jeg nævnte i Begyndelsen af mine Udtalelser i Dag, nemlig Tendensen til Nedgang i Skatten gennem Forhøjelse af Overmaalet, bliver Forholdet et noget andet. Overmaalet er jo for Tiden 8 Potter pr. Td.; naar der udføres 144 Potter, svares der kun Skat af 1 Td. efter 136 Potter, og denne Forskel udgør 5,88 pCt. Men disse 5,88 pCt. finder man det selvfølgelig ubekvemt at beholde, og derfor siger man ikke 5,88 Liter, men man forhøjer Tallet til 6 Liter. Men denne Forhøjelse af Overmaalet bringer selvfølgelig en Formindskelse i Forhøjelsen paa den anden Side og paafører Statskassen en Nedgang med adskillige Tusinde Kroner, som ganske vist ikke ere beregnede i Anmærkningerne til Lovforslaget, idet Anmærkningerne holde sig til de skattepligtige Tal. Naar man tager Hensyn hertil, bliver Forskellen endnu mindre, og jeg synes, at det er saa smaat at tale om, især da gammel Praksis altid har været den, at vi regne ikke med saadanne Brøker, men med hele Tal. Vi have i en lang Række af Aar haft Ølskatten for her i Tinget. Der har været Forslag fremme om 2 Kr. pr. Td., om 5 Kr., om 7 Kr., om 10 Kr. og om 9 Kr., saaledes som vi have det i Øjeblikket, men vi have aldrig befattet os med Brøker og allermindst med saa ubekvemme Brøker, som her er Tale om. I 1891 blev der forelagt et Lovforslag om en Ølskat paa 10 Kr. Ved den endelige Behandling blev dette vedtaget, men en midlertidig Bestemmelse sagde, at den kun skulde være 7 Kr. indtil 1. Oktober 1895, derefter skulde den være 10 Kr. Saa kom der imidlertid et Andragende fra Bryggerierne; da vi kom til 1895, ønskede man denne Ølskat formindsket, man fandt den for høj, og saa blev den midlertidige Bestemmelse fra 1891 paa de 7 Kr. forlænget 2 Gange, 1896 og 1897, og i 1897 vedtog man saa endelig Ølskatloven af 11. April 1897 med en Skat af 9 Kr. pr. Td. Det høje Ting vil altsaa se, at man stadig har regnet med hele Tal, og at man aldrig har været inde paa saadanne Beregninger som den, Flertallet nu bringer i Forslag, og jeg finder det heller ikke hensigtsmæssigt, at vi komme ind paa det nu, saa meget mindre, som det jo ikke har noget at sige hverken i den ene eller anden Retning. Jeg vilde derfor synes, at det var underligt, om Lovgivningsmagten nu vilde give sig til at vedtage noget, vi ikke have plejet at gøre før,